

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

VIme, 1480

[Prima pars]

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Sermo

delectamenta corporis acquirat. Et ecce ex altera pte conscientia pungit. fallatiam m̄di. vite breuitatem. imunditiam vicioꝝ. et penas infernales formidat. quid inter ista nisi p̄ctoꝝ homo male torqueat. flagellatur interius & affligitur. Vere enim dicit Aug. iussisti dñe & ita es ut ois inordinat⁹ aimis sibi ipsi sit pena &c.

Vñica quarta post ephie Sermo xxii

Scendente ih̄su in nauiculam. secuti sunt eū discipuli eius Lgat. 8. hoc ideo legit̄ Mar. 4. & Luc. 8. h̄m q̄ dicit Remi. tria legitur dñs refugia habuisse sc̄z nām. montez & desertū. ad que accedebat q̄tiens comp̄mebat a turbis. volens vt hō eoz imopportunitatē vitaret. Vnde h̄m Lgathi. videns ipse multas turbas circa se. iussit ire transfretū. & ascendentē illo in nauiculaz secuti sunt eū discipuli eius. vbi magnū habuerūt timorez ppter maris ḡmotionez. In hoc igit̄ euangelio tria tangunt̄. primū est maris pīculosa com̄motio. Scđo discipuloꝝ affectuosa deſpcatio. ibi. Et accesserūt Tercio xp̄i v̄tuola opatio ibi. tunc surgens. Circa primuz tria tangunt̄. p̄o ascensus in nauiculaz. ascendentē ih̄u in nauiculā Dri. cū multa inquit magna & mirabiliā fuisse opatus in terra transit ad mare vt ibi de excellentiora opa demonstraret. q̄ten⁹ se dñm terre et maris oneret. secuti sunt eū discipuli eius. alio quin nō essent discipuli. si secuti nō fuissent. secuti sunt aut̄ euz ppter duo. p̄o quia trahabant suavitate sermonis eius. admiratione opm. & benigna dueratione eius. ita vt eū relinque nō possent. Scđo iuxta Cri. ut in seip̄is expirent virtutē mirabilium opm eius q̄ in alijs videbant fieri. ¶ Scđo ponit̄ maris perturbatio: et ecce: q̄si subito & ex impulso cū prius esset tranquilitas: motus magnus: ventoz & vndazz: factus est in mari cō mouebant̄ mare vndis & vento: ita ut nauicula opirent fludibus el euabant̄ fludibus maris magna altitudine supra nauiculaz ita vt videret esse in profundō. & subito descendebat. & sic exagitata flutib⁹. replebat̄ hec sūt maris pīcula vbi nec castra nec port⁹ nec hom̄ potest h̄ri adiutorium q̄ nemo scit nisi qui exptus est. Vñ Ecc. 43. Qui nauigant̄ mare narrant̄ pīcula eius. Nota q̄ illa maris com̄motio non fortuita. sed xp̄o operante facta est. qui producit ventos de th̄sauris suis. h̄m q̄ dicit Dri. Et hoc ideo quatenus discipuli timerent. timentes xp̄m inuocarent. inuocantes liberarent. liberati mirarent. admirantes in eum crederent. Tercio ponitur xp̄i dormitio: ipse v̄o dormiebat: sup cervicalē vt dicit Mar. non quid de pluma sed h̄m Th̄oph. sup cervicalē

XIII

nauis lignum. Nota hūm Dri. q̄ admirabile est & stupenduz vt
ille de quo dicit ps. ecce non dormitabit neq̄ dormiet. nūc dor
mire dicāt sed licet dormiret corpe vigilabat tñ diuinitate & int̄
sioei mente. ita q̄ rationis iudicium in suo vigore permanebat. vñ
etiam dormiens faciebat ut mare sic comoueret. dormiebat aut̄
vel ppter multaz vigilam quā fecerat. vel ppter debilitatem ie
unij. vel ppter fatigacionē predicationis & itineris. Erant autē
discipuli in pículo ppter q̄nq̄ que dicitur in ista pte euangelij.
Primo q̄r non erant in forti & magna nau h̄ in nauicula. scđo
quia erat multū onerata. accesserūt eim discipuli. 3° quia erat in
mari. 4° quia iaz operiebatur fluctib. 5° quia principalis gu
bernator s̄z xp̄us dormiebat scđo

Secunda pars

Ecundo cū dicitur. et accesserunt. ponič discipulorū
affetuosa deprecatio. & tangunt̄ tria. 1° excitatio xp̄i
discipuli em̄. eius vt dīc Cri. Non statim excitauerūt
xp̄m cū cepit oriri tempestas sperates alio mō euadē
periculū. sed cū magnitudo pículi ad intollerabilem timorē eos
pduxit. quia iam pīclitabant tangib. aliaz spem salutis nō habē
tes. nisi solū dñm virtutē excitauerūt eum. vnde dī: & accesser
unt: cū impetu: & suscitauerūt eum: clamorib. & exagitatioib.
Nam vt dīc Dri. tanto metu discipuli fuerant terribi. et p̄ne
animo alienati vt riuferent in eū. & non modeste ac leniter sug
gererent. sed turbulenter suscitarent eum. Scđo ponič orō disci
pulorū. que oratio tria in se habuit. que in omni debent atineri
orōne. fuit enim orō illa pīa dīcēns dei potentia. crauerūt em̄
dicentes: dñe: qui tua potentia dominaris oīm. Item fuit salu
tisera: salua nos: Gene. 42. Salus nostra in manu tua est. Itē
fuit necessaria: pīmus: dīc Dri. O timeaces discipuli salua
torēm vobiscū habetis & periculū timetis. vita vobiscū est. & de
morte solliciti estis. Tercio ponič discipulorū crepatio: et dī
cit eis quid timidi estis: & quare timetis ex quo vobiscum sum
vnde ps. Si ambulem in medio umbra mortis non timebo ma
la. qm̄ tu metum es domine: modic fidei: modic fidei fuerunt
quia putabant se posse pīclitari presente xp̄o. Sed dīcēret aliq̄s
quomodo fuerunt discipuli modic fidei qui auicurrent ad adiu
torium xp̄i. et respondit. Criso. Q̄ modic fidei ppter hoc fuerūt
quia licet crederent xp̄m posse eos liberare de pículo. cū excitat̄
esset. non tamen credebant qd̄ hoc posset facere dormiens. vñ
de hoc increpant̄ scđo.

Tertia pars

C